Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet
DİNOZOR

11 HAZİRAN 1997

27

ÇARŞAMBA

Devlet içi çete mi, devlet-çete iç içe mi?

Susurluk Çetesi'ni araştıran, İçişleri Bakanı Meral Akşener'le Abdullah Çatlı'nın "abla-kardeş" ahenkli düğün görüntülerini ekranda yayımlayan atv muhabiri ve 'Adliye Koridorları' adlı programın yapımcısı Mahmut Övür, yine aynı çetenin tetikçileri tarafından saldırıya uğradı. Övür vurulurken, Adalet Bakanı Şevket Kazan da çete davasında Ağar-Bucak fezlekesini hazırlayan DGM Başsavcısı Erdal Gökçen'i görevden almak için kararname çalışmalarına başladı. "Kahramanlar Çetesi"ni koruyup kollama gayretine düşen çeşitli tiplere söyleyeceğimiz bir cümle var: Türkiye, eli kanlı çetecilerden de, onların resmi ve özel destekçilerinden de iğreniyor.

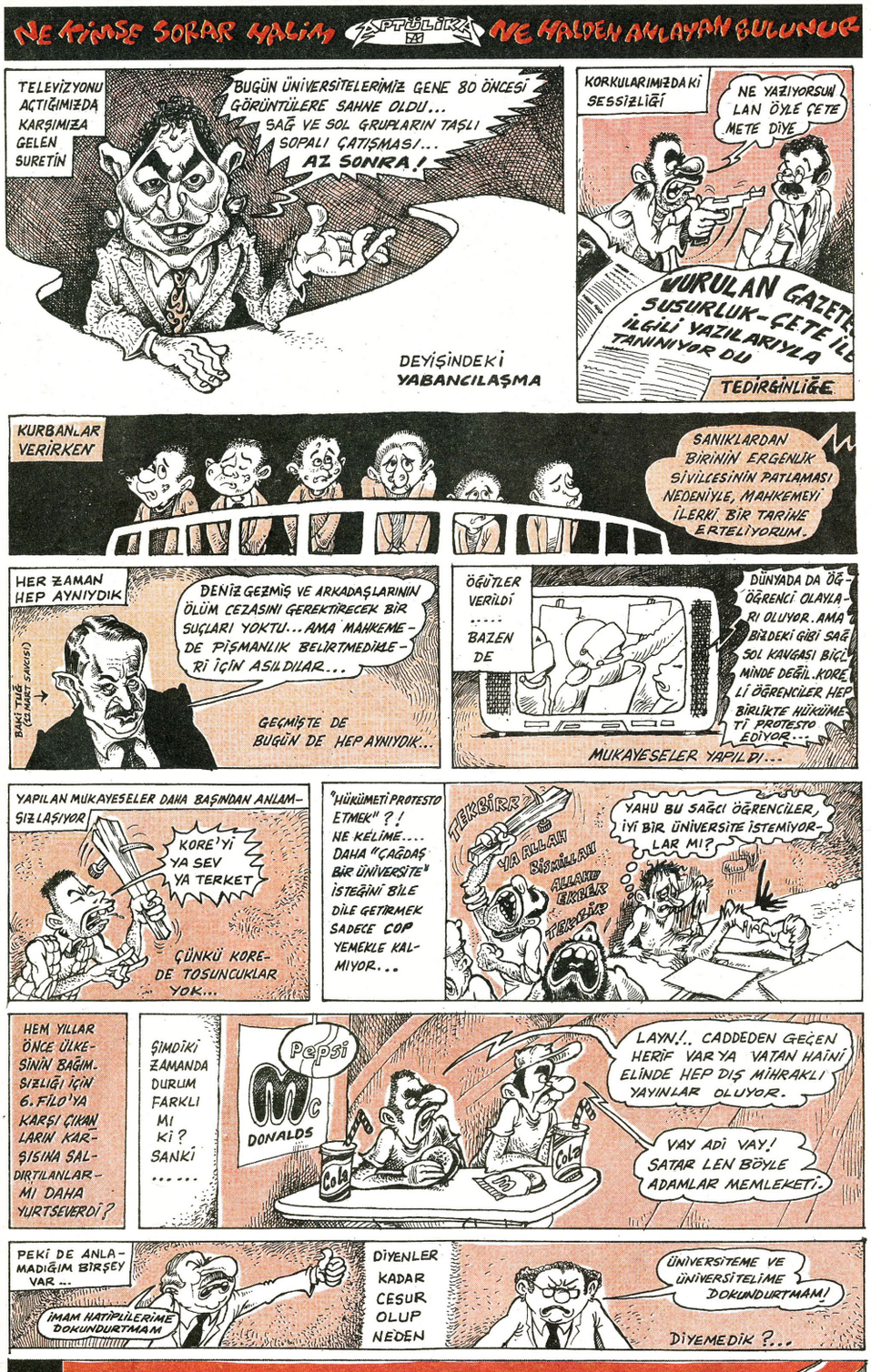

DİNOZOR'dan

Haydi Türkiye!

1993 yılında *"dinamik sarışın kadın"* imajıyla **Tansu Çiller**'i DYP'nin genel başkanlığına *"uçuran"* rüzgârın uğultusuydu bu: Haydi Türkiye!

Medya azmanları tam destek veriyor, büyük gazeteler koca koca *"Haydi Türkiye"* manşetleri atıyordu. Öyle ya, icraatlarıyla ülkeye çağ atlatan ve bu arada hanedanını ihya eden **Turgut Özal**'ın boşluğunu yarı Amerikalı bu sarışın bayan dolduracaktı.

Ekonomide uzmandı, kararlıydı, moderndi, cesur ve güzeldi! Bu *"imajı bütün"* yarı Türk kadınımızla ne kadar övünsek azdı. Tüm dünya bize gıptayla bakıyordu.

Aradan dört yıl geçti.

Bugün artık Tansu Çiller'in *"Türk tarihinin en beceriksiz ve en ihtiraslı politikacısı"* olduğunu anlamamak için ya aptal olmak gerekir ya da Çiller ailesinin birinci dereceden yalakası.

Bu dört yıl, *"Post-Hanedan"* dönemidir!

★★★

Refah, *"şeriatçı söylemle"* oy toplayan bir parti. Aklın özgürleştiği insanlık tarihini yok sayarak, kitlelerin inancını *"gökyüzüne endeksli"* vaatlerle sömüren Refah'ın ne olduğu belli: Takıyyeci, antilaik ve şeriat heveslisi.

Refah, mürteci.

Fakat asıl tehlike Tansu Çiller benzeri politikacılardır. Görünüşüne, tavırlarına ve gaf yapmadığı ender zamanlarda söylediklerine bakarsanız, *"çağcıl"* bir liderdir, Türkiye'yi 2000'li yıllara taşıyacak beyin kalitesinin sembolüdür! Bu şık ambalajlar paramparça oldu, yaldızlar tamamen döküldü. Artık ortada yalın gerçek duruyor: Tansu Çiller, içi boş bir süs bebeğidir.

Vaftiz babası Sam Amca'ya 1967'den beri *"resmi düzeyde"* hizmetini sürdüren bu modern zaman misyoneri, artık pilini tüketmiştir. Devlet içi çete odaklaşmasından Hazine arazisi kapatmaya, yolsuzluk dosyalarını kapatmak için yobazlarla işbirliğinden geçmişi kanlı birtakım adamlara koltuklar sunmaya kadar tüm olumsuzlukları bünyesinde toplamayı başardığı için bitmiştir.

Haydi Türkiye!

İlk seçim, Çiller'den kurtuluş bayramı olsun.

"Toplumlar layık olduğu biçimde yönetilir" ama Tansu Çiller tarafından yönetilmeyi isteyecek denli de aklımızı yitirmiş olamayız.

Bunu Bayan Çiller de görecek.

★★★

Solda güçbirliği oluşturmak ve *"Demokrasi Cephesi"*ni genişletmek için değerli adımlar atılıyor. Dinozor, özgürlükten ve demokrasiden yana. En başından en sonuna kadar.

★★★

Temmuz ayında Dinozor *"büyüyecek!"* Sayfa sayısı artmış ve yeni isimlerle dört dörtlük bir mizah dergisi haline gelmiş Dinozor'u daha çok seveceksiniz. Kısacası, kısa dönem *"ek"* görevimiz bitmek üzere. Ayrıntılar yakında!

Cumhuriyet
DİNOZOR
Sayı: 27 - *11 HAZİRAN 1997*

● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazıişleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız** (Sorumlu), **Dinç Tayanç** ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin,** ● Grafik uygulama: **Feridun Kılınç**
Faks: (0212) 512 48 30

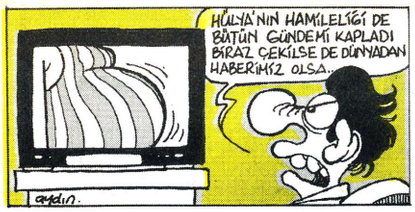

Cumhuriyet DİNOZOR

Çiçiliği meslek edinenlerin dergisidir...

Polisle halkla ilişkiler rehberi dağıtıldı.

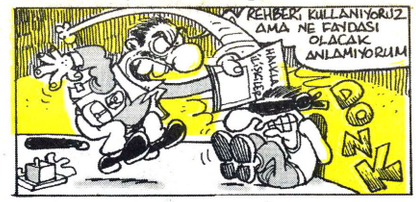

Refah, olası bir seçim için kadrolaşma operasyonuna başladı. SSK'ye 2 bin 500 kişi, Tarım Bakanlığı'na da 2 bin 700 kişi alınacak. Aşağıda Tarım Bakanlığı'na alınacak personelin nerelerde istihdam edileceği görülüyor:

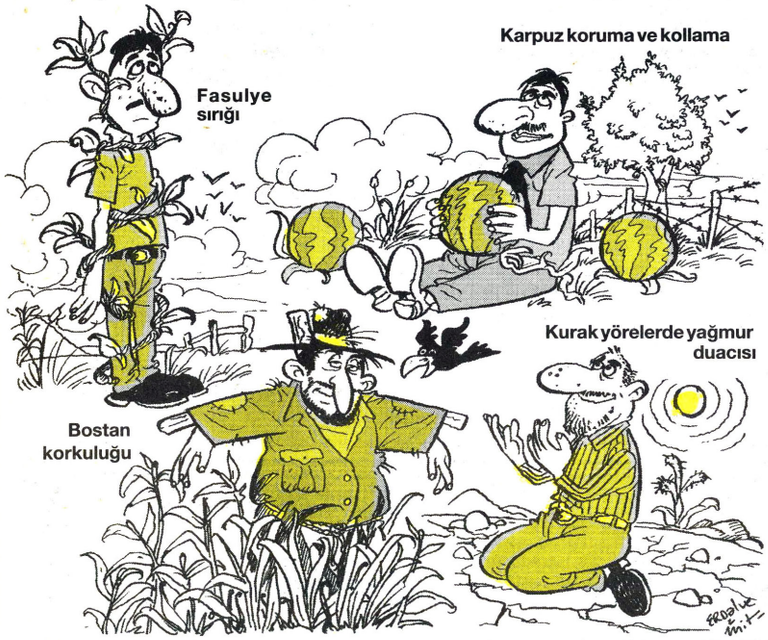

Dokunulmazlıkla ilgili 60 milletvekiline ait dosya, anayasada değişiklik yapılana kadar askıya alındı. Muhalefetin "Anayasa değişikliği beklenmeden, dokunulmazlıklar dondurulsun" teklifi de iktidar partilerince reddedildi.

Refah'ın altın çağı...

Refah Partisi'ne yakınlığıyla tanınan YİMPAŞ ve KOMBASSAN'ın kuryeleri, havaalanında kaçak altınlarla birlikte yakalandı.

Sultanbeyli'nin RP'li Belediye Başkanı, Uğur Dündar'ı "Ermeni dönmesi" diyerek "suçladı!.."

Vekillere öneriler

Bir daha seçilememek korkusu içindeki milletvekillerinin, nasıl olup da Meclis'ten seçim kararı çıkartacaklarını merak ediyoruz. Bu konuda milletvekillerini tav edecek yeni teklifler yapılmazsa, seçime gitme riskini hiç de göze alamayacakları ortada... Tuzu kuru milletvekillerimize seçim kararı verdirecek yeni öneriler olmalı... İşte birkaç örnek:

- Seçimleri kaybeden milletvekillerine Meclis içinde kiralık dükkânlar verilsin...
- Bir kez milletvekili seçilen, ömrü boyunca milletvekili olarak kalsın. Meclis'in milletvekili sayısının artması kaçınılmaz olacağından oturumlar statta yapılsın...
- Milletvekilleri ölse bile mumyalanıp Meclis'in bi köşesine konulup yine de Meclis'te olmaları sağlansın...

Basına tam saha press!

Çete davası sonrasında sanıkların yakınları görevli kameramanlara "Bizim dedelerimiz Çanakkale'de şehit düştü" diyerek saldırdı.

Avrupa'daki "sol rüzgâr" bizim bitkin solcuları da hareketlendirdi...

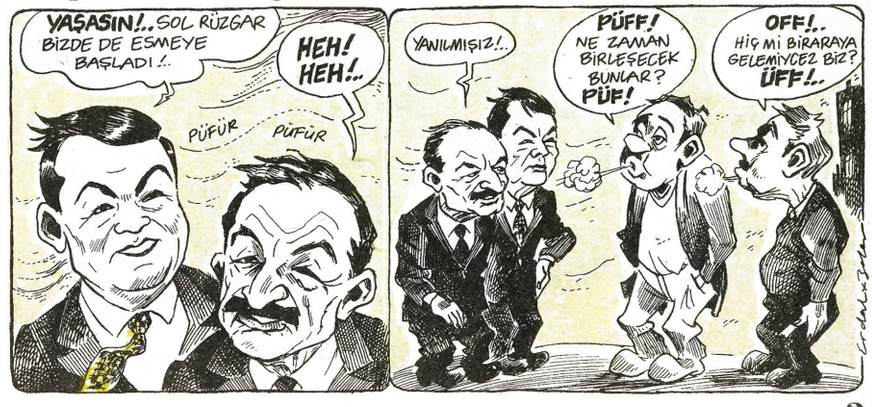

Başını Alıp Giden Gündem

FERHAN ŞENSOY

Apartmanda herkesin gıcık olduğu kapıcının maaşı konusunda tartışmalar ayyuka çıktığında, apartman yöneticisi, **Tüldemir** ailesine dönerek:

- Siz ne diyorsunuz?

diye sordu. Bay **Tüldemir** ve eşi birbirlerine baktılar.

- Bana mı soruyorsunuz eşime mi?

dedi bay **Tüldemir**.

- Yani dört nolu daire olarak fikrinizi soruyorum.

dedi yönetici.

- Evet ama, iki ayrı insanız biz, evlenmiş olmamız koro halinde görüş belirtmemizi gerektirmez!

diye bir çıkış yaptı, **Duygu Asena**'nın romanlarını çok severek okuyan bayan **Tüldemir.**

- Zaten karım ve ben her konuda çok farklı düşünürüz.

diye içgeçirdi bay **Tüldemir.**

- Tamam, da dört nolu dairenin fikrini soruyorum. Karı koca aranızda ortak bir karara varın işte. Her daireyi temsilen bir kişi katılıyor toplantıya. İki kişi olarak gelmeniz, sizin dairesel iç sorununuz. İkinizin toplam bir oyu olacak.

dedi **Tüldemir** ailesinden nefret ettiği her halinden belli olan yönetici.

Bunun üzerine bayan **Tüldemir** birdenbire yöneticiye:

- Bizim evli olmamız ve bu evliliği yirmiiki yıldır sürdürmemiz sizi neden bu kadar rahatsız ediyor, siz evliliği ve aile olmayı beceremediğiniz için mi acıba?

diye çıkışınca, toplantının gündemi aldı başını gitti. Yöneticinin;

- Sizin yirmiiki yıldır yaşadığınız cehennemi ben komprime olarak bir buçuk yıla sığdırdım.

demesi üzerine gözü dönen bayan **Tüldemir,** bağıra bağıra yöneticinin eşcinselliğini vurgulamaya koyuldu. Tartışmanın alevlendiği bir sırada da elindeki çay bardağını yöneticinin kafasına fırlattı.

Görüşülmesi gereken gündeme sıra gelemeden, büyük bir kavgayla kapandı apartman yönetimi toplantısı.

Bir apartmanda yaşayan bir avuç insanın kapıcı maaşı, aidat gibi kayda değdirsen kayıt ona değmez konuları bile oturup, aklı başında bir biçimde görüşememesi ne kadar hüzünlü.

Her apartman bir mikrokosmos Türkiye. Büyük Millet Meclisi'nde durum, apartmandakinden farklı değil.

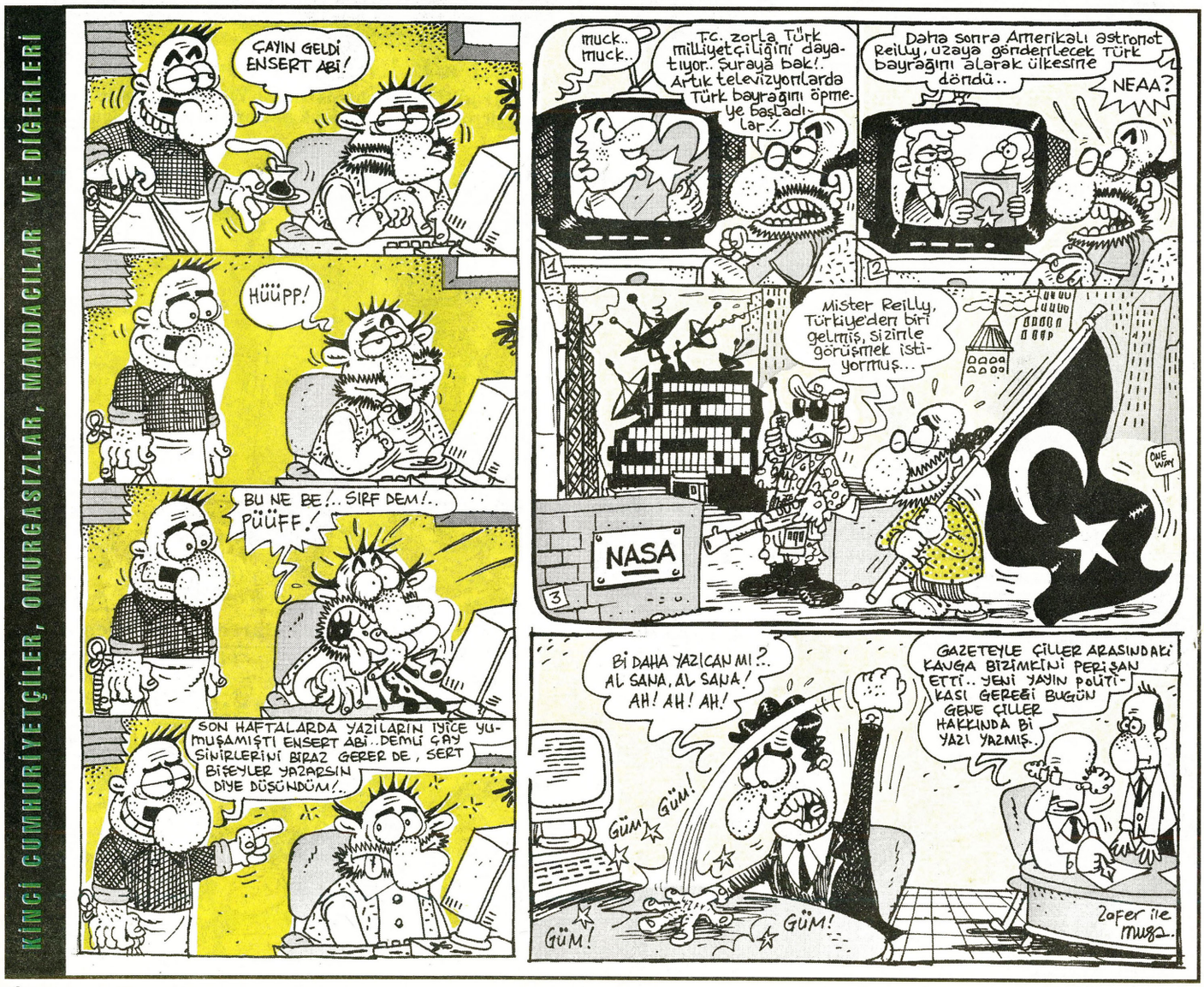

BİR MİLLETİN ANATOMİSİ!

Yazarlarımızın kitapları ödüller alır, onlarca dile çevrilir, tüm dünya şairlerimizi tanır, bilir... Piyanistlerimiz, kemancılarımız el üstünde tutulur, bir tek biz hiç iplemeyiz... Bizim için, bir futbol takımımızın, tırışkadan bir Avrupa takımını yenmesi daha önemlidir!..

Hiçbir olaydan ders almayız... Gazetelerden kuponla televizyon, buzdolabı gibi ürünleri alma sevdasına dalıp kupon kesmeye başlar, sonraki aylarda gazete fiyatına gelen müthiş zamlarla şaşkına döneriz... Kimimiz yarı yolda kupon kesmeyi bırakır, kimimiz de inatla kuponları tamamlayıp piyasadaki fiyatının çok üstünde bir televizyona sahip oluruz. Çoğumuz da, elimizdeki sertifikalarla kuponları tamamladığımız halde gazeteden hiçbir şey alamayız... Ve gazete sahipleri televizyona çıkıp gözümüzün içine baka baka "Televizyon vermediğimiz kimse kalmadı" diye yalan söylerler... Ama... Biz yine de başka bir gazetenin aynı taktiklerine, sanki bu olaylar hiç yaşanmamış gibi kanar, makası elimize tekrar alırız!..

Dertlerimiz çoktur, ama işimiz gücümüz başkasının derdini dert etmektir...

Belleksiz bir toplumuz. Yaşamları en girdaplı, en boğun olaylar kısa sürede silinivermiyor hafızalarımızdan! Hangi hataları yaptık, sonunda neler geldi başımıza, unutuyoruz hemencik!

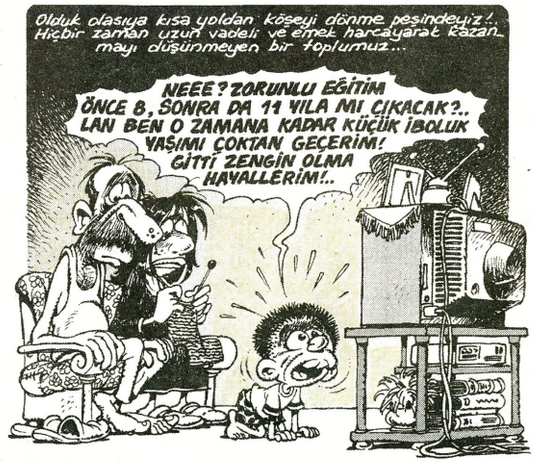

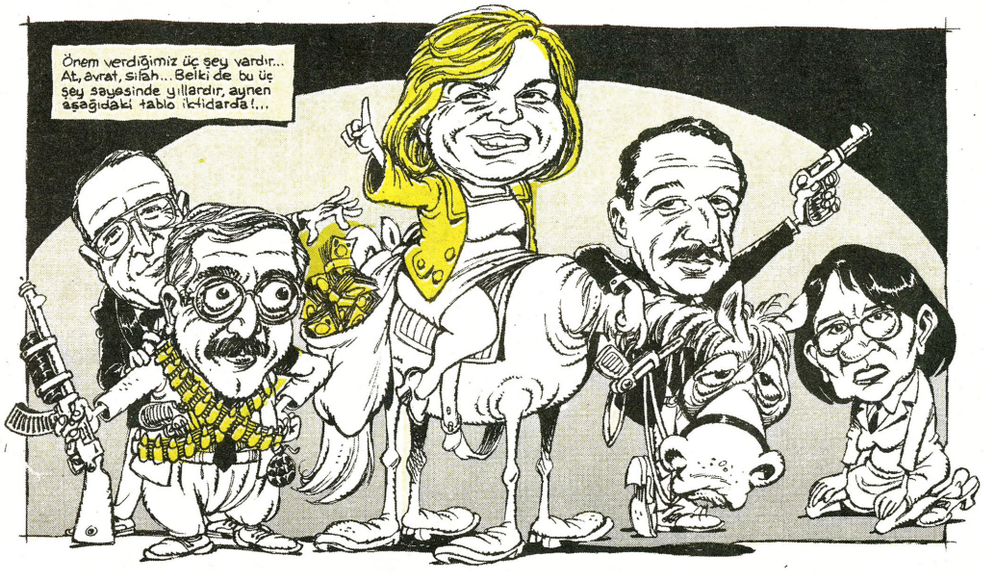

Sormayız, sorgulamayız... Kafamıza vur, ekmeğimizi al!...

Bir de, yabancı manyağıyızdır ki... "Eloğlu yapıyo abi"der, başka bir şey demeyiz...

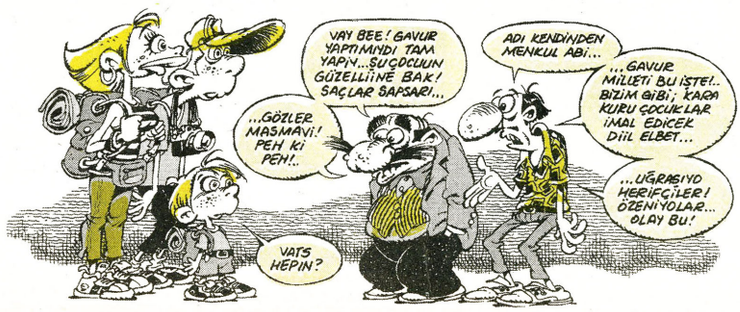

ERDAL FARUK AYDIN Billem

TÜRKİYE TÜRKLERİN VE AMERİKALILARINDIR

ÇİLLİYET

Kurucusu: Süleyman Demirel

Çilliyet'in duvarı

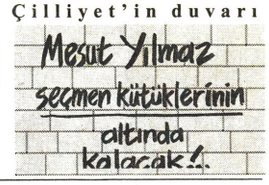

İşte Milliyetçi Cephe, İşte Şer Cephesi..!

Refahyol hükümetinin cesurca aldığı seçim kararı sonrasında, Meclis'e daha güçlü olarak gelmeyi planlayan Tansu Çiller çalışmalarına şimdiden başladı. Milletvekili adaylarında kafa yapısının yanı sıra vücut yapısına da önem veren Çiller, ayrıca BBP ve RP liderleriyle de seçim ittifakı yaptı. Gövde gösterisi yapan iki liderin arasında sevimliliğiyle halkın yoğun ilgisini cezbeden Prof. Dr. Tansu Çiller, "Bayrak susmaz, ezan inmez. Dokunulmazlıklar kalkmaz, dosyalar açılmaz" dedi. Bu arada, ANAP'ın tek başına gireceği bir seçimde barajı bile aşamayacağını anlayarak panikleyen Mesut Yılmaz, harıl harıl ittifak yapacak bir parti aramaya başladı. Önceki gün gizlice Suriye'ye giden utanmaz arlanmaz Mesut, Öcalan'dan destek istedi. Mesut Yılmaz'a yakın olduğundan utanan bazı kaynaklardan alınan haberlere göre; PKK ile şer cephesi pazarlıklarının sürdüğü ve Yılmaz'ın Suriye'den Almanya'ya geçerek Hıristiyan Demokrat Parti ile görüşeceği öğrenildi.

Milliyetçi cephenin iki aslan parçası ile aralarında bir ay parçası.

Şer cephesinin iki müdavimi hararetle el sıkışırken görülüyor.

Bir karikatür

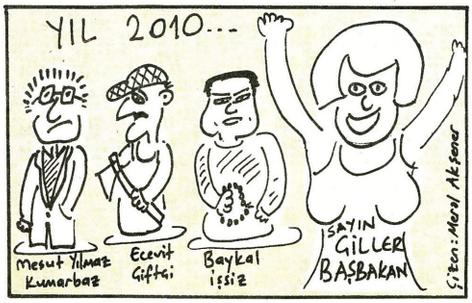

KISA...KISA...KISA..

● Son günlerde kamuoyunda çok sık adı geçen "Enişte" rumuzlu kişinin Mesut Yılmaz olduğu öğrenildi. Yılmaz'a bu ismin sürekli Enişte Kıraathanesi isimli bir mekânda kumar oynamasından dolayı takıldığı bildirildi.

● Transferin gözde ismi Beşiktaşlı Alpay, gönlünün DYP'de olduğunu ve ilk fırsatta bu partiden milletvekili seçilmek istediğini açıkladı. Ayrıca Cansel-Alpay çiftinin yakında dünyaya gelecek çocuklarına "Tansu" adının konulması kesinleşti.

Kuzu bile dile geldi

Tansu Çiller, kuzucuğunu basın toplantısında da yalnız bırakmadı

Toplantı sonrasında halk, Çiller'in elini öpmek için birbirini ezdi.

Tansu Çiller'e hizmet aşkıyla yaptığı bir yurt gezisinde hediye edilen kuzu, Çiller ve masum ailesine sürekli haksız bir şekilde saldırılmasına dayanamayarak mucizevi bir şekilde basın toplantısı düzenlemeye karar verdi. Her ay tüylerini kırpan ve her gün sütünü sağmaya çalışan Çiller'in en yakınlarından biri olan kuzucuğun bu kararına topluluklar önünde övülmeyi sevmeyen Tansu Hanım önce karşı çıktı. Ama tüm engellemelerine karşı, düzenlenen basın toplantısında canından çok sevdiği kuzusunun yanında yer almaktan da çekinmedi. Dile gelip bülbül gibi şakıyan kuzu ise "Muhterem Tansu Çiller Hanım çok değerli bir insan. Türkler onun gibi bir siyasetçiye sahip oldukları için çok şanslı. Bizzat ben, onun çelik gülümseyişi ve tılsımlı dokunuşu sayesinde konuştum. O olmasa bir ak koyun olarak meler dururdum" ifadesini kullandı. Sevimli kuzunun konuşmaya başlamasını, yeni bir dönemin doğuşu ve başlayışı olarak yorumlayan DYP'liler, "Kuzuların sessizliği artık sona erdi" diyerek Çiller'in önünde el öpmek için uzun bir kuyruk oluşturdu. Bugüne kadar yaptıkları hataların farkına varan Yalım Erez, Yıldırım Aktuna, Hüsamettin Cindoruk gibi isimlerin sırada yer kapmak için itişip kakıştıkları gözlenirken, İsmail Hakkı Karadayı ile Çevik Bir'in askeri forslarını kullanarak ön sıralara geçmeleri vatandaşlarca ayıplandı.

BAŞYAZI

Susurluk Duruşması, İnsan Hakları İhlalidir!

Bunca zaman bekledim, yetti artık. Ha? Yeter be! O kazadan beri hiç konuşmadım, ağzımı açmadım, her kafadan kaç ses çıktı? Ha? Gerçi konuştum. HBB televizyonuna çıktım, ama o zaman kendimde değildim. Ben sanıyordum ki CNN'ye çıkmışım, Van Gölü canavarı hakkında konuşuyorum. Sonradan şeettim. Ha? Bir de komisyona çağırdılar konuşmak için. Hakikaten güzel muhabbet oldu, sinir sitires attım.

Şimdi artık bunaldım. Konuşmanın zamanıdır. Ha? Ne çeteciliğimiz kaldı, ne eroin ticaretimiz. Sanki yasak olduğunu biliyorduk da. Yani nedir ki ne? Ülke mi battı, vatan toprağı denize mi gömüldü? Ha? Gözümün büyüklüğü bile mevzu oldu. Bazı mihraksı çevre odakları 21.00'de ışıkları kapatıp "Sedat Bucak'ın gözü kocaman" diye bağırmadı mı? Ha?

Bunca vatan evladını, kahraman korucuları adeta bir entegre tesis patronu titizliğiyle yönettim de niye yönettim? Çünkü ülkemin çıkarları, yüce devletim ve bizzat enişte'min istekleri o doğrultuda idi. Ha?

Şimdi korucu başına birtakım masrafları devlet bana ödemiş, yani nedir, süt tozu türünden giderler. Toplamı epey bir para yapıyormuş. Yapıyorsa da Türk Lirası yapıyor, bu ülke aciz mi? Eroin kaçakçılığıyla ne ilgim var benim? Eroin kaçırıyor diye eroin kaçakçısı mı olur insan. Ha? Silah olayı bir de. Silahsız erkek olur mu? Töre falan. Haksızlık etmeyelim beyler.

Ben Mehmet Özbay'ın Abdullah Çatlı olduğunu daha yeni öğrendim. Ben onu daha ziyade Osman Yağmurdereli sanıyordum. O ise beni çok severdi, "abi" derdi. Ben de ona "abi" derdim. İkimiz birden Mehmet Ağar abimize "abi" derdik. Hepimiz birden Sayın Çiller'e "abla" derdik. Halen de deriz. Ha?

Gelin yürekleri "Türkiye... Türkiye" diye atan insanları üzmeyin. Bu davayı düşürün. Adamı katil etmeyin.

Yazan: DYP Milletvekili Sedat Bucak

ÇİLLİYET Sahibesi: Bizim Vadi Yapı Kooperatifi adına Tansu Çiller. Bu gazete basın ahlak ilkelerine uymaya söz vermemiştir.

Rüzgar gülü...

Özet: Kahramanımız Rüzgar gülü, üniversiteyi kazanamamış bir de üstüne üstlük askerlik "belasıyla" karşı karşıya kalmıştır. Bu sorunu bizzat kendisinin hazırladığı bir sahte kimlikle aşmaya karar vermiştir.

Tarık TOLUNAY

DEVAMI HAFT..

fiko'nun sarkacı

Bütünlemeler, Bütünlememeler ve Memeler

Geceyarısı ve transmisyon dersinin bütünleme sınavına çalışmaya çalışıyorum. Yıl içindeki vize sınavı aklıma geliyor. Vizeden üç gün önce: *"Daha sınava üç gün var, çalışırız"* deyip adaya gittiğimizi, iki gün kala: *"Daha sınava iki gün var, çalışırız"* deyip pişti oynadığımızı ve son gün: *"Artık çok geç. Finalde çalışırız"* deyip Ortaköy'de çay içtiğimizi anımsıyorum. Finallerde de *"Boşver ağbi yaa, kolay ders bu. Çalışsak yaparız. Olmazsa bütünlemede hallederiz"* edebiyatı yapıp yattığımız gözümün önüne geliyor.

"Üç gün var. İki gün var. Artık çok geç" teorisinin hatalarını bulurken; iki iletkenli kayıpsız transmisyon hatlarının çok karışık bir konu olduğunu tespit ediyorum. Son bir saattir ders notlarına, öküzün trene baktığı gibi bakıyorum. Ders notları:

"Ne bakıyon lan" diyor.

"Ne var lan" diye yanıtlıyorum. *"Yasak mı?"* Sonra da önümdeki ilk sayfayı kaptığım gibi buruşturup duvarın dibine fırlatıyorum. Kalan notlar şılak diye bir kol hareketi yaparak:

"Sen buruştur da at bakalım" diye dalga geçiyor. *"Bütünlemede o sayfalardan soru çıkacak."*

"Hadi yaa" diyorum. *"Ciddi misin?"*

"Sen benim hiç yalan söylediğimi gördün mü" diye sitem ediyor.

"Sizi hiçbir zaman anlayamadım ki dediğiniz yalan mı değil mi bileyim."

"Madem pişmansın" diyor ders notları. *"Çalışmak istiyorsan yardımcı olurum. Konuları anlatırım. Örnekleri çözerim."* Teklifini kabul ediyorum ve kahve yapmak için mutfağa koşuyorum. Notlar arkamdan sesleniyor:

"Benimki sütlü olsun." Kahve:

"Ne o" diye soruyor *"gene ders çalışmaca mı?"*

"Yaa napiim" diye dert yanıyorum. *"Transmisyon notlarıyla bütünleme çalışıyorum."* Elimde kahveler, odama döndüğümde **Peter Pan**'ı yatağımın üzerinde oturur buluyorum:

"Ne arıyorsun burda?"

"Pencereni açık gördüm, girdim içeri. Boşver ders çalımayı yaa. Haydi kalk. Olmayan Ülke'ye gidelim. Gezeriz, uçarız, yüzeriz. Yan gelir yatarız. Ne ders var, ne sınav var. Ohh, keka."

"İyi diyorsun da" diyorum. *"Çalışmam lazım. Bütünlemeler var."* Kızıyor: *"Yok bütünlemeler, yok bütünlememeler, yok memeler."* Tam bu sırada gözü duvardaki **Samantha Fox** posterine takılıyor ve:

"Oha" diye devam ediyor. *"Bu ne böyle. Olmayan ülkeden en son geçen yüzyılda gelmiştim. O zaman böyle şeyler(!) yoktu."* Ben izah ediyorum: *"Aslında orada Samantha Fox değil* **Cindy Crawford** *posteri vardı. Öykünün başlığına daha uygun olur diye bugün değiştirdim."* Peter Pan ile poster karşılığı beni gezdirmesi konusunda anlaşıyoruz. Uçarak bir çayırlığa geliyoruz. Pink Floyd'un Atom Heart Mother albümünün kapağındaki inek az ilerde otluyor. Kafasını kaldırıp bana:

"Dubp dubu dup dup dubu dubp dup. Olmayan ülke. Bir başka âlem" diyor. *"Çekinme otla, sınav zamanı iyi gider taze taze."* Ben de otlamaya başlıyorum. O kadar çok otluyorum ki transmisyon sınavım çok iyi geçiyor. Pasif mikrodalga bütünlemesine çalışacağım gece gene Cindy'yi duvardan indirip yerine Samantha'yı asıyor ve pencereyi açık bırakıyorum.

Fikret Bekler

Son anda aldığımız bir habere göre

25 kilo C-4 bombası kayıp

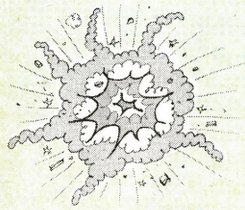

TBMM Uğur Mumcu Cinayetini Araştırma Komisyonu raporuna göre, 25 kilogram C-4 tipi patlayıcı kayıp.
İslami Hareket Örgütü üyeleriyle ilgili operasyonlarda ele geçirilmiş patlayıcıların bir kısmı imha edilmiş.
Ama 25 kilogramlık bölüm bir sır... Emniyet yetkililerinin, "Şeytan aldı götürdü, satamadan getirdi" ruhuyla olağanüstü bir arama çabasına girmeleri şart değil. Niye?

Kayıp C-4'ler pek yakında büyük bir gürültüyle patlayarak bulundukları yeri belli edecekler de ondan...

Maskeleriyle görevlerini yapan gazeteciler soru yöneltmekten çekindiler.

Gazetecilere Şevki önlemi

Gazeteciler Cemiyeti, ortalığa saçtığı kirlilikten ötürü gazetecilerin zehirlenmemeleri için Şevki önlemi aldı. Gazeteciler Cemiyeti, milletvekilini görev gereği izlemek zorunda olan gazetecilere kendilerini korumaları için maske dağıttı.

Maskeleriyle göreve başlayan gazeteciler, "Daha önce zehirlenmelere karşı sarmısaklı yoğurt yiyorduk. Ama şimdi artık buna gerek kalmadı. Ancak patronlarımız bize Şevki Yılmaz'ı izlediğimiz için mesleki yıpranma tazminatı vermeli" dediler.

Geçmiş olsun

Mahmut Övür, iyi gazeteciliğini, haftalık Nokta dergisinin en haysiyetli döneminde, (Arda Uskan'ın genel yayın yönetmeni olduğu dönem) yaptığı haberlerle kanıtladı. Nokta'dan sonra başladığı televizyon haberciliğinde de aynı başarıyı sürdürdü. Batıl inançları yoktur ama bugünlerde kurşun döktürdü sadece, başarılı gazeteciliğine nazar değmesin diye... Garip!.. Niyeyse evinin önünde çetelerce tabancayla vurulduğu söyleniyor gazetelerde, TV'lerde...

Çevre Günü

5 Haziran Dünya Çevre Günü'ydü. Çevre kirliliği için bir araya gelen gönüllü çevreci kuruluşlar, siyanürle altın arama çabalarına son verilmesi,nükleer santralların, çevre kirliliğine neden olan REFAHYOL'un kapatılması gerektiğini söylediler.

Küçük İbo acılı çekiyor

Türk popundaki lüzumsuz ve rasitik büyüme, acılı, feryat figan arabeski vurmuştu.

Türkiye, romantizmin gözden düşürüldüğü, **"gemisini kurtaran kaptan"** yıllarını, **"bandıra bandıra ye beni"** düzeyinde bir pop sultasında geçirdi. Başta Avrupa olmak üzere itibarını ve kudretini yitiren yeni sağ dalga Türkiye'de de yavaş yavaş geriliyor artık. Arabesk, ödünç verdiği iktidarını popun yükselen değerci elinden almaya başlıyor. Küçük müçük... Ama **Küçük İbo**'nun **"Ayrılık Acısı"** bir örnek...

Bilemezsin adlı şarkısında, **"annesi hapishanede ölen fakir bir çocuğun verdiği yaşam mücadelesi"** klipleştirilerek anlatılıyor. Şarkıda sık sık, **"Yoksulluğun acısını bilemezsin"** diye inliyor İbo.

Duygu sömürüsü, muygu sömürüsü...

"Yoksulluğun acısını bilemezsin" diyen bir popçu var mı hocam?

Romantizm acılı da olsa, arabesk de olsa, **Spice Girls** eziyetine inat geri dönüyor.

ŞEKER BAŞLIKLARI

Yoksul ve onurlu bir KİT takımı, tıpkı emekçi takımı Demirçelik Karabük gibi 1. Lig'e yükseldi.

Önümüzdeki sezon Şekerspor'un maçları gazetelere klişe başlıklar atma olanağı verecek.

Kendinizi şimdiden şu tür başlıklara hazırlayın:

Berabere kalır ya da yenilirse:
Şeker tatsız
Şekerin tadı kaçtı
Bursa şekeri eritti
Fener şekerli seviyor
Cim-Bom'a tatlı ilaç
Çok farklı yenilirse
Şeker tozşeker
Çok farklı galip gelirse:
Şeker kesme şeker (Dört köşe)
Dört büyüklerden biri Şeker'e yenilirse
Beşiktaş şeker komasında

METİN HAKYERİ

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

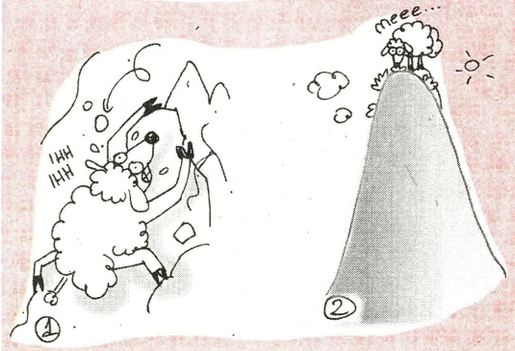

Düğün çok güzeldi

"Dövüşenler de var bu havalarda"

Claude Van Damme

Annemle oturmuş **Alfred Hitchcock**'un korku filmlerinden birini izlerken zınk diye aklıma düştü. Ulan hakkaten **Fatih Sultan Mehmet** viski içer miydi, ocak başına takılır mıydı, köpeköldüren şarabını zulasına koyup Surdibi'ne gider miydi, rakının yanında en sevdiği meze haydari miydi, en önemlisi sarhoşluğu pis miydi? Gemileri İstanbul'a kaydırarak mı soktu, Yeniçeriler Galata'ya paraşütle mi indiler, Konstantinopolis düşerken Bizans İmparatoru Haliç'te sörf yapıyor muydu, **Ak Şemsettin,** Fatih'in devam ettiği hızlandırılmış İtalyanca kurslarında hocalık yaptı mı? Fatih'in üvey annesi Hıristiyan mıydı, Mormon tarikatı üyesi miydi, Nirvana'ya ulaşmayı düşünüyor muydu? Bu ve buna benzer sorularımı birbirini peşisıra sorup annemle tartışmaya başladım. Amacım tarihimize ışık ve floresan tutmaktı. Annem *"Gene manyak manyak konuşmaya başladın, bırakmadın şu filmi seyredeyim ağız tadıyla"* diyerek beni azarlamasa **IV. Murat, III. Selim, Sultan Abdülhamit, Tiryaki Hasan Paşa** ve o an aklıma gelebilecek tüm tarihi şahsiyetlerimizi gıyablarında anacaktım, ama olmadı. Annem şimdiye dek anayasayı bir kez olsun bile tağyir ve ilgayı aklından geçirmemiş pek muhterem bir kadındı, hem üstüne üstelik Osmanlı padişahlarını alenen tezyif ve tahkir etmeye yeltenenleri her zaman şiddetle kınardı. Bir önemli özelliği de ölen insanlara Allah'tan rahmet, kederli ailesine başsağlığı dilemesiydi. Eee, şimdi böyle nitelikleri olan bilge bir kadın beni azarladığında ben hâlâ kalkıp *"Bırakın lan beni, ille de tarihe idare lambası tutacağım"* diye ısrar edersem bu dinimizce mekruh olmaz mı? Olur elbette. Bu yüzden sustum ve yavaşça kalkıp yatağıma çekildim.

Ertesi sabah tam da rüyamda kendimi eski seks artistlerinden **Zerrin Egeliler**'le bir çay bahçesinde oturmuş devrik Zaire Devlet Başkanı **Mobutu Se Se Kuku Wa Za Bagna**'nın şu anda ne yaptığını, neyle geçindiğini tartışırken görünüyordum ki car diye telefon çaldı. Mahmur gözlerle aldım ahizeyi. Arayan **Tansu** bacımdı:

"Günaydın Martı. Nasılsındır bu sabah?" "İyiyimdir bacım. Hayroladır?" "İki yakınımızın düğünü vardır. Gelmek ister misindir? **Özer** *de 'Martı Mutlaka gelsin' demiştirdir."*

"Gelmesine gelirimdir de bacım, **Süleyman** *Bey'in bundan haberi var mıdır?" "Ben ve Özer'in içinde olduğu her işi Sayın Cumhurbaşkanı biliyordur. Sen hiç meraklanma. O bize hiç karışmazdır."*

"Niçin karışmazdır?"

"Çünkü onun bildiği her şeyi **Clinton** da biliyordur ve Clinton'un her şeyi bildiğini Süleyman Bey de biliyordur, Clinton biliyorsa..."

"Ay yeterdir, başım dönmüştür. Her şeyi anlamışımdır. Tamam! O düğüne ya geleceğimdir, ya da geleceğimdir."

"Okey! Let the sun shine in! Don't worry be happy! Take care of you baby!"

Tansu bacımla görkemli telefon konuşmamız bitince hemen ayağa kalktım. Annem benden önce uyanmış mükellef bir kahvaltı hazırlamıştı. Bir bardak kuşburnu çayı içip, kibrit kutusu kadar da peynir yiyip, en kral smokinimi giyerek dışarıya fırladım. Annemin arkamdan *"Yumurtalı ekmeklerini yememişsin"* diye bağırması zerre kadar beni ilgilendirmedi.

On beş dakika sonra düğünün yapılacağı beş yıldızlı otelin önündeydim. Kapıda duran apoletli pala bıyıklı korgenerale cebimden çıkardığım Tansu Çiller imzalı bir yüz doları gösterdim. Heyecanlanıp hemen buyrun dedi. Süleyman Bey'in kartı, **Mehmet Boğar**'ın altında imzası bulunan *"Devlet görevlisidir, istediğini öpebilir"* ibareli kimliğimden sonra bu yüz doların da birçok kapıyı açabileceği böylece ispatlanmış olduğundan kendimi fazlasıyla sevdim, sevincimden **Hıncal Uluç** gibi kahkaha atarak düğün salonuna girdim.

Düğün çok güzeldi doğrusu. Banka sahipleri, korucular, aşiret reisleri, eroin kaçakçıları, mafya babaları, üst düzey bürokratlar, milletvekilleri, kimi arasanız oradaydı. Garsonların çoğunun Refah Partili olması ayrıca dikkati çeken bir hususdu. Allah sizi inandırsın, o kadar güzel *"hizmet"* ediyorlardı ki bir ara kendimi tutamayıp hıçkırıklara boğuldum. Kaynaşmış, uzlaşmacı, sarmaş dolaş olmuş bir millet olmak ne güzel şeymiş yarabbim, dönün bakın, Burkina Faso'ya, Danimarka'ya, Yeni Gine'ye! Bu ülke insanları ne kaynaşabiliyor ne de oynaşabiliyor ve bu yüzden psikiyatristler cumhurbaşkanlarından daha çok para kazanıyor o memleketlerde!

Düğünde önce bir tuhaflık var zannettim, sonradan meseleyi çaktım. Özer Çiller Bey'e yaranmak için iki aile düğünlerini birleştirmiş, böylece vatana hizmet etmek için alacakları krediyi sağlamlaştırmayı başarmışlardı. Kereste tüccarı ve banka sahibi **Cabbar** Bey salonun bir kenarında oğlunu sünnet ettirirken Almanya'da uyuşturucu kaçakçılığından sekiz sene hapis yatmış işadamı **Haluk** Bey ise diğer tarafta kızını evlendiriyordu. Viskinin Niyagara Şelalesi gibi aktığı, dolar, mark ve Japon Yeni'nin havalara savrulduğu düğünde ben de çok eğlendim. Gerçi bir ara eski ülkücülerden birinin tam sünnet olurken çocuğunun ağzına normal lokum değil de -alışkanlıktan olsa gerek- dinamit lokumu yerleştirmesi biraz infiale neden oldu, ama olsun yine de her şey en az **Bedri Baykam**'ın fikri mücadelesi kadar güzeldi. Takı töreninde Özer Çiller Bey'in damada para takarken *"Yarısı şimdi, yarısı iş bittikten sonra"* demesi önce bir şaşkınlık yarattı, ama herkes Özer Bey'in yıllardır böyle yüzdelerle çalıştığını bildiğinden bunu dil sürçmesine yordu ve kimse öküz altında buzağı aramayıp gülüştü! Ne güzel!

Her şey gözümün önünde oluyordu. Bu düğünü mutlaka gidip anneme anlatmalıydım. Hatta daha etkili olsun diye **Zülfü Livaneli**'nin yaptığı gibi elli altmış bin kişi varsa beş yüz bin kişi vardı diye sallamalıydım ki annemin dudağı uçuklasın.

İki kadeh Malibu daha içip Tansu bacım ve Özer Çiller'den izin isteyip kendimi sokağa attım. Bu düğünü görünce hayata karşı daha da güçlenmiştim sanki. İçim kıpır kıpırdı. Karanlığa doğru nara attım: *"Hodri Meydan Larus ansiklopedisi layn!"*

ALTAY MARTI

VATANSEVER BİR ÇETENİN (!) ÇİĞNENEN ONURU — Alp Tamer

BİNALİ KURTÖZÜ VE AİLESİ

Soner Günday

Gelen Evrak

Bilimsel eğitim istiyoruz

Ülkemizin eğitim sistemi o denli çökmüş durumdadır ki ders kitaplarında dahi bilimsel gerçekler saptırılarak yer alıyor. Şimdi buna bir örnek vereceğim.

Doç. Dr. **Turan Güven, Füsun Köksal, Cemil Öncü, İhsan Erdoğan, Özcan Acar, Şengül Demirci, Ayten Toğral** ve **Sündüz Şimşek** isimli kişilerden oluşan bir komite tarafından yazılan ve Devlet Kitapları serisinde yer alan, *Liseler İçin Biyoloji 1* isimli kitapta **Charles Darwin** ve doğal seleksiyon kuramına ilişkin aynen şu ifadeler yer alıyor:

"Darwin'in tabii seleksiyon görüşüne göre, tabiatta acımasız bir hayat mücadelesi vardır. Bu hayat mücadelesinde zayıflar elenmekte, güçlüler yaşamaktadır. (...) Hayat mücadelesinde ise tabiat daima güçlüden yanadır. Tabiat zayıfları eleyerek güçlüleri korumaktadır."

Bir bilimsel kuram ancak bu kadar saptırılabilir! Darwin'in gerçek doğal seleksiyon kuramı şudur: **Bir canlı, yaşamakta olduğu ortama uyum sağlayamazsa yok olur.** Beyefendilere göre bu bir *'ölüm-kalım savaşı'*, bir *'hayat mücadelesi."*

Kitap, kendi kafasına göre yorumladığı kuramı çürütmek için kendi kafasına göre bir örnek veriyor:

"(...) madem ki tabiatta zayıflar elenmektedir, o halde bize göre çok güçsüz gibi görünen türlerin yaşaması nasıl izah edilebilir? Mesela virüsler, bakteriler ve bazı parazit canlılar nasıl olup da hâlâ hayatlarını sürdürebilmektedirler?"

Bu sorunun yanıtını doğal seleksiyon veriyor. Bu canlıların hayatlarını sürdürebilmelerinin nedeni, yaşadıkları ortama uyum sağlayabilmeleridir. Deve ve penguenleri ele alalım. Deve kutupta, penguen ise çölde yaşayamaz. Yaşayamamasının nedeni, güçlü ya da güçsüz olması değil, uyum sağlayamayacak olmasıdır.

Darwin'in evrim kuramı tam anlamıyla ispatlanmamış olabilir, ancak bilimsel gerçekleri gözardı edemezsiniz. İspatlanamadı; ancak her aklıbaşında ve bilime inanmış kişi görür ki evrim vardır ve sürmektedir. Türkiye'nin bilim adamları, bu ders kitabında yazıldığı gibi, **"Ayrıca, tabiatta yeni türlerin oluştuğunu gösteren ara şekillere rastlanamamaktadır"** demeyip araştırma yapmalıdırlar. Hacettepe Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü Zooloji Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. **Ali Demirsoy**, *'Kalıtım ve Evrim'* (Meteksan Yay. 1991 Ank.) adlı eserinde şöyle diyor:

"Bugün biyoloji dalında belirli bir bilgiye sahip olan herkes evrim kavramını benimsemektedir. Bununla beraber pürüzsüz bir açıklama, eldeki kanıtların yetersiz olması nedeniyle olanaksızdır. Ancak evrimde rol oynayan düzenekler ve işleyiş tarzı kuşku götürmeyecek şekilde açıktır. Fakat binlerce yılın kötü bir tortusu olarak toplumlara yerleştirilmiş dogmatik düşünce bugün dahi etkisini göstermekte ve evrim kavramına değişik açı ve nedenlerle zaman zaman karşı çıkılmaktadır."

Türkiye'nin yetiştirdiği bir büyük bilim adamı böyle diyor. Ben, ders kitabında yazılanların yanlışlığını bir liseli olarak biyoloji bilgilerim yettiği ölçüde anlatmaya çalıştım. Biz bilimsel eğitim istiyoruz. Dogmalardan kaynaklanılarak yazılan ders kitaplarını okumak istemiyoruz. Dinozor çalışanlarına ve okurlarına sevgilerimle...

Uğur

Gelen Evrak için adres:
Dinozor Dergisi,
Türkocağı Cad. 39/41 34334
Cağaloğlu-İSTANBUL

SOKAK SAVAŞÇISI

LİMİT ATALAY—97

Yürüyorum. Sinirliyim, yürüdükçe açılıp rahatlıyordum. Sinirli çıktım evden. Tişörtümü bulamadım, ona kızdım besbelli... Vitrinlere bakmayı, insanların yüzlerindeki ifadeleri çok severim bu vakitler... Bi de arada bir âşık olucağım bir kız geçti miydi deymeyin keyfime, ama sinirliydim, istediğim renk tişörtüm yoktu. Nereye koyduysam bulamadım. Aceleden yüzümü de kesmiştim, kolonya yakıyordu, neyse ki arada bir nefes veren rüzgâr iyiydi, yürüdükçe açılıyordum...

Yeşermeye başlayan otlar, ağaçlar ve açan çiçekler arasında güzel bir uyum içerisinde olacaktım tişörtümle, ama bulamadım. Parke taşlarının çizgilerine her basışımda diyordum kendime... Çok bastım o çizgilere, daha 15-20 metre yürümemiştim ki bir hışt sesi duydum!..

Baktım bir çocuktu; kara yüzlü, jilet bakışlı ufak bir sokak savaşçısı, herkesi o minik kalbiyle alaşağı eden bir savaşçı gibi duruyor.

BU GÜNLERDE ORTALIK KARIŞIK.. NE OLACAĞI BELLİ OLMAZ. SENİ KORURUM, RAHAT EDERSİN AT Bİ 500'LÜK....

HADİ AHBAP BIRAK ZELİŞE BAKMAYI.... HEM O NUDA BEN KORUYORUM KİMSE BİR ŞEY YAPAMIYOR

TARTIŞINI TARTAR.. TAKILIR ÖÖLE KAFASINA GÖRE!...

MORALİNİ BOZMAM ABİ.. TARTAYIMMI?... HAA ABİİ.!...

Zeliş'in de yüzü kara, ablası olmalı, gözleri kömür karası gözbebeğinin parıltısında bilmediğim bir kelimeyi gizliyor. Kalbimdeki ateşi serinleten bir oyunu biliyor, o bakışlara dalmışken çocuğun sesiyle kendime geliyorum...

HADİ AMA AHBAP AT Bİ 500 LÜK OYALAMA BENİ... YAPICAK ÇOK İŞİM VAR DAHA.!..

Gözüm duvar dibinde oturan kıza takılıyor. Kara saçlarına uyumlu kirli elbiseleri içinde, öölece oturuyor, yaşını kestirmek güçtü, erken gelişmiş de olabilirdi, 16-20 yaşlarında da.

Gözlerim yine ister istemez Zeliş'te. Kirli saçlarındaki yağ güneşle birlikte dünyanın en güzel parlaklığı oluyor... İnsanın kalbini titreten bir şeyler biliyor... Bacaklarını hareket ettiriyor. Eteği hafifçe geri düşüyor, gözlerim o beyaz butlarda. Kirli elbiseler içinde.

İnci tanesi gibi parlıyor. O kısa anda duvar dibinden bir niyet geçip gidiyor, yay gibi dudaklarında dans eden bir yıldız atıyor kalbime, minik savaşçının sesiyle kendimdeyim.

HADİ AMA AHBAP OYALAMAYAMI GALİŞIYORSUN BENİ!...

Yanımda ona verecek kadar param yoktu, olsa da vermezdim.

SAĞOL AMA KORUNMAYA İHTİYACIM YOK BENİM!...

EE.. UZUN ETME ...BAŞKA KAPIYA HADE..

VER HADİ... GEÇEMEZSİN BURADAN GEÇİRMEM SENİ BİR DAHA BAK... SENİN İÇİN KÖTÜ OLUR.. VER HADİ....

Hadi lan.. diyorum, savuruyorum bir tekme.

ULAN ARTİZ NE HAREKET GEKİYDSUN PİŞMAN OLUCAKSIN GÖRÜRSÜN SEN ŞİMDİ...

SAPIK... YETİŞİN SAPIK VAR.!.. BU ADAM ABLAMIN ORASINI, BURASINI ELİYOR.!...

Birden sokağı dar ediyor bana. Korkuyorum, korkuma panik de karışıyor, insanlar bakıyor, bakışlarındaki bu kirli lafı nasıl temizlerim. Lan seni öldürürüm, lan deli.. diye kükredim.

İnanırlar mı bu sokak farelerine!.. Kaçmalıyım buradan, hızla kaçıyorum; eve girerken bir "hışt" sesi duyar gibi oldum.

ÖLDÜRÜRÜM LAN SENİ ?...!.. SİTTİR GİT BAŞIMDAN

BULAŞMA LAN BANA BİR DAHA BULAŞMA ANLADINMI!...

Evdeydim, bir süre cama yaklaşamadım... Sinirlerimi yatıştırmak için bir şeyler atıştırdım. O lanet tişörtümü bulmuştum, koltuğun arasından çıkmıştı... TV karşısında uyudu uyuyacağım, kulağıma hışt hışt diye sesler geliyor, gözlerim odanın içinde onu arıyor. Zeliş mi diye umutlanıyorum. Uyuklamak üzereydim ki Reha Muhtar haberde. Zeliş "Hışt, hışt" diyor du!..

BİTTİ

ARKA BAHÇE

SUNAY AKIN

Yağmurun altında duran bir trenden / hüzünlü daha ne var ki hem dünyada?
Pablo Neruda (Biz orada!)

Ermeni şair ve müezzin!

Şevki Yılmaz, olay yaratan konuşmalarından birinde **Uğur Dündar**'ı kendi inancı ve dünya görüşü doğrultusunda aşağılamak için şunları söylüyor: *"Ermeni dönmesi..."*

İçişleri Bakanı **Meral Akşener** de *"Ermeni dölü"* demişti bir açıklamasında. Ölü askerlerin cenaze törenleriyle beslenen faşistlerin *"Ermeni uşağı"* diye bağırmalarına da toplum alıştı artık!..

Bir mozaik olan Anadolu'da, halkların arasına silah ve eroin ticareti için girenlerin gerçek yüzlerini Susurluk kazasında gördük. Şevki Yılmaz'ı da, elbette ki bu ülkede yaşayan Ermeniler ilgilendirmiyor. Çünkü onlar yüzde 98'in değil, yüzde 2'nin içinde yer alıyorlar. Refah Partisi'ne oy verseler ne olur, vermeseler ne olur?.. İnsanların inancını oy hesabıyla değerlendiren bir partinin milletvekilinden *"Ermeni dönmesi"* şeklinde bir tabir duymak şaşırtıcı olamaz.

Şevki Yılmaz, Meral Akşener, cenazelerde ırkçı sloganlar atanlar ve de onlardan yana olanlar **Armen Dorıan** adını duymuşlar mıdır? Pangaltı Mıkhitarist Okulu'nu bitiren Armen Dorıan, Paris'te Sorbonne'da okur. 1914'te İstanbul'a geri gelir. Ama 1915'te Osmanlı'nın çıkardığı Techir Kanunu'nun uygulanışı sırasında sürüldüğü taşra yollarında ölür!..

Kafatasçılar Armen Dorıan'ı belki de asıl adı olan **Hraçya Suranyan'**dan tanırlar. Tanırlar mı?.. Elbette ki tanımazlar!.. Çünkü tanımış olsalar *"Müezzin'in Ezan Sesi"* adlı şiirinden de haberdar olurlar. Ermeni şairin, bu şiirini okuyan insan, inançlar ve kültürler arasına nefret tohumları serpilemeyeceğini çok iyi bilir. Hepimiz, iki şeyi doğuştan, ilk elden aldık: Dini inancımızı ve ırkımızı. Bunlar üzerine politika yapmak ilkellikten başka bir şey değildir. Yeryüzünde birçok insan ve etnik grup var. Önemli olan, bu değerleri bir mozaiğin parçaları olarak görmek ve kültürel zenginlik kabul ederek bu yönde bir kültür politikası geliştirmektir. Aksi yönde, insanların inançları ve etnik özellikleriyle oy toplama peşinde olanlar emperyalizmin kuklası olmaktan kaçamazlar. Böylelerinin suratına Armen Dorıan'ın *"Müezzin'in Ezan Sesi"* adlı şiirini atmak gerekir. Suratlarına çarpan kâğıt havada salınımlar yaparak yere doğru süzülecektir... Ve eğilip kâğıtta ne yazıldığını merak edeceklerdir. Yüreklerinin bir köşesinde bir parça insanlık kalmış ise düşüncelerinden dolayı utanacak ve insanlığı ne denli büyük bir felakete sürüklediklerini anlayacaklardır:

Temmuz'un huzur ve sükûn dolu
akşamında, iner bir karanlık her yana;
Ve hemen bir ses yükselir semaya:
İslâm âlemini ibadete davet eden
müezzinin sesidir o
Ak bir minarenin tepesinden seslenir,
ilâhi bir aşk havasıyla dopdolu.

Kumsalın esintisine karışıp, birlikte yol alır,
Ve içe işleyen o ses, yükselir yavaşça
ve perde perde,
Çok geçmez hafifler ve sonsuzluk
âleminde kaybolup gider,
İnsanı tatlı tatlı okşayan o Saba yelinin
pek hoş esintisiyle.

Ah, o müezzinin sesi!
Kaybolmuş tâ uzaklarda...
Gittikçe hafifleyen ve
fakat, insanın içine
işleyen o duası,
Evet, öyle bir dua ki,
hüzün ve esrar dolu her
yanı,
Yükselir zaman
zaman ve sonra da,
hüzünle dopdolu,
söner gider...

Hüzünlü ve solgun bir
kalbin itirafıdır bu dua,
Zaman zaman gözyaşı
döken iç sesim gibi gelir
bana,
Evet, öyle bir ses ki,
bırakmaktır emeli bütün
hüznünü o esen rüzgârın
kucağına!..

Ve sonunda olan olur ve işte tam bu
zamanda her şey yavaş yavaş gelişir,
Evet huzur ve sükûn gelip kalbimde yerine
oturur,
İçime bir ferahlık, bir sükûn dolar ve
kaplar bütün varlığımı,
Çünkü o, bu akşam, gözyaşı döküp,
ağladı, benim hüznüm ve kederim için...

Armen Dorıan'ın şiiri bu ülkenin edebiyat kitaplarında yer almayıp, okullarda okutulmadıkça ırkçılığın kucağına oturan daha çok milletvekilleri, devlet bakanları yetişecektir. Zorunlu eğitimin kaç yıl olmasından ziyade, önemli olan eğitimin içeriği değil midir? Öğretmen yetiştiren fakülteler, din tüccarları ve kafatasçıların elinde olduktan sonra değişen ne olabilir ki?

Ermeni şair, müezzinin, kendi hüznü ve kederi için gözyaşı döküp ağladığını düşünüyor... Dini inancı ve etnik özelliği ne olursa olsun, öldürülen her insanın ardından gözyaşı döküp ağlamayan bir ülkede barıştan söz etmek elbette ki suç sayılacaktır!..

Yarını kuracak olanlar

Tophane'deki parkta, ülkemizde belki de en çok saldırıya uğrayan bir heykel durur. Gelip geçenler, heykelden çok bir taş yığınını andıran kütlenin kim olduğunu merak ederler. Pek çok insan, o heykelin kendisi olduğunu bilmeden sabahın erken saatlerinde yanından geçerek işine gider.

Muzaffer Öztoran tarafından yapılan heykelin gerçek yüzünü, Emeğin Partisi'nin 1 Mayıs için bastırdığı davetiyede görüyoruz. İşçi heykeline yönelik her saldırı, **Edip Cansever**'in şu dizelerini güçlendiriyor: *"İşçilerimiz, yarını kuracak olan işçilerimiz / Ben görür müyüm bilmem, ama kuracaklar mutlaka."*

Rakı Şişesindeki Şair!..

Kulüp rakısının etiketine bakanlar, elleri kadehe doğru uzanan iki insan görürler. Ama içkilerini mezesiz yudumlamakta olan iki arkadaş, Kulüp rakısının çilingir sofralarında boy gösterdiği ilk yıllardaki etiketinde oturan, masanın ilk sahipleri değillerdir. Bunun nedeni, etiketin değiştirilmiş olmasıdır.

Etiketin yaratıcısı, Cumhuriyet döneminin ilk grafikerlerinden **İhap Hulusi**'dir. Sanatçı, rakı şişesinin üstündeki resme bizzat

kendisini çizerken karşısına da şair arkadaşı **Fazıl Ahmet Aykaç**'ı oturtur. Fakat, bu iki insan halk arasında **Atatürk** ve **İnönü**'ye benzetilir.

Dilden dile aktarılan bu yanılgı yıllar sonra etiketin değiştirilmesiyle daha da belirginleşir. Yeni etikette, iki arkadaşın oturuşu, ellerini rakı kadehlerine uzatışı değişmez. Yalnızca, şişeyi elimize aldığımızda, solda kalan İhap Hulusi, İsmet İnönü'ye; hemen yanında oturan Fazıl Ahmet Aykaç ise **Mustafa Kemal Atatürk'**e benzetilmiştir. Halkın yanılgısına göre düzenlenen etikette iki sanatçı yerlerinden kaldırılarak iki yudumluk keyifleri bozulmuştur.

Kulüp rakısının ilk etiketinde kahverengi ve sarı renkleri egemenken, yeni halinde kırmızının baskın olduğu görülür. İki kafadarın gri olan kostümleri de siyaha dönüşmüştür. Atatürk'ün ağzındaki puro, yerini aldığı Fazıl Ahmet Aykaç'ta yukarıya doğru biraz daha kalkık durmaktaydı. İhap Hulusi'nin gözlükleri de İnönü'nün yüzünde görülmez. Etiketin yeni konukları, eski sahiplerine göre daha güler yüzlüdür. Bunun nedeni de, herhalde, İhap Hulusi ve Fazıl Ahmet Aykaç'ın, yerlerinden kaldırılacaklarını önceden sezmiş olmalarıdır!..